

זֶזְק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תערב - צמח מן הרנני'ת זצ"ל "צדק צמח מקורה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לְשִׁנָּה מִעֲבֵרַת כ"ט אָדָר א':

קו כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה צָרִיךְ שִׁיעֲבֹרוּ עָלָיו אֲלָפִים וּרְבָבוֹת יְרִידוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה גְבוּר חֲזָק לְחֲזֹק לְבָבוֹ בְּכָל פֶּעַם לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ מִשׁוּם יְרִידָה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל אֵלֹהֵי הָעֲלִיּוֹת וְיְרִידוֹת שְׁעוֹבְרִין עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת כְּלָיּוֹת הַמְלַחְמוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁעֲבֹרוּ עַל כְּלָיּוֹת יִשְׂרָאֵל מִיָּמוֹת עוֹלָם, כַּמְבֹאָר בַּפְּנִים (עֵין גְּלוֹת וּגְאֻלָּה אוֹת י"ח). וְהַעֲקָר הוּא הַתְּחִינּוֹת לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד אַף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂאִין שׁוּם יְרִידָה בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוֹלִין לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, בְּבְחִינַת אִם אֶפֶס שָׁמַיִם שָׁם אֵתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךְ, כִּי אֶפְלוּ כְּשֶׁנּוֹפֵל לְשֶׁאוֹל תְּחַתִּיּוֹת רַחֲמָנָא לְצָלוֹ, אַף־עַל־פִּי־כֵן צָרִיךְ לְחֲזֹק אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד וְלְבָלִי לִיָּאֵשׁ אֶת עֲצֻמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא בְּחִינַת וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךְ. וְזֶה עֲקָר הַכָּלָל בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם וְהִיסוּד שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בּוֹ לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם, אַף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה. וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ מִיָּמוֹת עוֹלָם שְׁזָכוּ לְמָה שְׁזָכוּ־אֲשֶׁרֵי לָהֶם אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, כָּלָם לֹא בָּאוּ לְשִׁלְמוֹתָם כִּי אִם עַל־יְדֵי בְּחִינָה זוֹ עַל־יְדֵי שֶׁלֹּא הָיוּ מִיָּאֲשִׁין עֲצֻמָּן לְעוֹלָם, כִּי גַם עָלִיהֶם עָבְרוּ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת הַרְבֵּה, רַק שֶׁהֵם הִתְחִינּוּ עֲצֻמָּן בְּכָל פֶּעַם אַף־עַל־פִּי שְׁעֵבֵר עָלִיהֶם מָה שְׁעֵבֵר. וְעַל־יְדֵי הַתְּחִינּוֹת שֶׁלָּהֶם (שְׁקוֹרִין דְּעַר הַאֲלֹטִין זִיד) זָכוּ לְמָה שְׁזָכוּ־אֲשֶׁרֵי לָהֶם (הַלְכוֹת אוֹנָאָה הַלְכָה ג' א):

קו עֲקָר הַתְּחִינּוֹת שִׁיזָכָה לְהַשָּׂאָר קִיָּם עַל מַעֲמָדוֹ לְעוֹלָם וְלֶאֱחֹז עֲצֻמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד בְּכָל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְאַפְלוּ בְּשֶׁאוֹל תְּחַתִּיּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, לֹא יִתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם

הוא על-ידי תפלה, כי עקר התשובה הוא תפלה, כמבאר בפנים (שם אות ב' ועין התבודדות אות ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה):

קח מבאר בדברינו כמה פעמים שהחסדים מתחדשים בכל בקר, כמו שכתוב: חדשים לבקרים וכו', מכל-שכן בכל שבוע ובכל חדש ובכל שנה, מכל שכן בכל דור ודור. כי סוף כל סוף חסדו יתברך יתגבר עלינו ויביא לנו משיח צדקנו, וכל מה שקרוב יותר לביאת המשיח, השם יתברך ממשיך עלינו חסדו הגדול ביותר, בבחינת ועושה חסד למשיחו, כי משיח ומשיח החסדים בשלמות, ועל-ידי אלו החסדים יש לנו תקווה תמיד להתקרב אליו יתברך אפלו הגרוע שבגרועים. אך כל אלו החסדים הגדולים שהיא יתברך רוצה להמשיך עלינו בכל עת אין מי שידע מהם בשלמות כי אם הצדיק האמת, וכל מי שמקרב אליו הוא מודיע לו רחמיו וטובו הגדול יתברך שהם עד אין חקר, אשר על-ידי-זה יכול כל אחד להכין את עצמו מעתה על כל פנים לקבל האוצר מתנת חנם של השם יתברך. והעקר על-ידי אמונה ורצון שידע האמת באמונה שלמה על מה אתי להאי עלמא ויתחזק ברצונות חזקים תמיד לשוב אליו יתברך, ויחתר בכל כחו להתקרב לצדיקים וכשרים שיודעים לחזקו וליעצו בעצות נכונות ואמתיות, עד אשר יזכה לשוב אל השם וירחמנו וכו' (הלכות מתנה הלכה ד' אות ח' עין יראה אות קל"ב):

קט בודאי צריך לעבור על האדם כמה וכמה עליות וירידות, כי אי אפשר לעלות מדרגא לדרגא כי אם על-ידי הירידה שקדם העלייה ואז הירידה היא תכלית העלייה, אך אף-על-פי-כן יש הרבה שנפלו על-ידי הירידות שעברו עליהם, ועל כן צריך שתדע, שצריכין להתחזקות הרבה ועקשנות גדול בלי שעור שכל זה הוא בחינת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרע"ז - צמח מנהיגות דת וצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עזות דקדושה, שצריכין קדם שזוכין להכנס אל מדור הקדושה, בבחינת נהלת בעוה"ק אל גוה קדושה. ועקר הכח של ההתחזקות צריכין לקבל מהצדיקים הגבוהים במעלה מאד, שזכו לבחינת תורת השם ותפלת השם ממש ששם החסד והצדקה עד אין סוף, בבחינת חסדי ה' כי לא תמנו שזה החסד ממשיכין ביותר בראש השנה, במבאר בפנים:

ובאמת אי אפשר להבין ולהשיג כלל החסד והצדקה הנמשך משם, כי הוא בבחינת תפלת השם, שהשם יתברך בעצמו כביכול מתפלל על זה להמשיך ולגלות החסד הנפלא הנעלם הזה. ובזה יכולין להתחזק הכל בכל עת מאחר שמאמין בדברי רבותינו, זכרונם לברכה, שגלו לנו שיש תפלת השם, שהשם יתברך בעצמו כביכול מתפלל, יהי רצון מלפני שייכבשו רחמי את כעסי וכו' ושם החסד והצדקה עד אין קץ והוא בבחינת סתרי נסתרות גבוהים מאד שאי אפשר להשיגם, כי אם גדולי הצדיקים המבחרים שזכו לזה והם יכולים לעורר ולהמשיך עלינו החסד והצדקה הנפלאים הנ"ל. ובכחם יכולין הכל להתחזק ולהתגבר בעזות דקדושה ולשוב אל השם (שם הלכה ה' אות ו' ועיין ליקוטי עצות חדש יראה אות קל"ד):

קי עקר בריאת האדם וירידתו לעולם הגשמי הזה המלא קלפות והסתות וכו' הוא כדי שיוכל להוציא החסדים הנעלמים מאד מהעלם אל הגלוי שזה עקר גדלתו יתברך, כי מידת החסד נקרא גדולה וכל מה שמוציאין חסדו מהעלם אל הגלוי נתגלה גדלתו יתברך יותר. וזה בעצמו גם כן הענין של בבחינת ירידה תכלית העליה, כי על-ידי שמחזק עצמו גם בעת הירידה על-ידי האמונה בעצם חסדיו יתברך עד אין קץ ותכלית, על-ידי זה מוציא

הַחֲסָדִים הַנְּעֻלָּמִים אֶל הַגְּלוּי שְׁזָה עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכָה לְעֹלֹת בְּעֻלְיָה גְּדוּלָּה וְלַהֲשִׁיג הַשָּׁגָה יִתְרָה בְּגְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת בְּמָקוֹם שֶׁבְּעָלֵי תְּשׁוּבָה עֹמְדִים אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֹמֵד, כִּי עַל יְדֵיהֶם נִתְגַּלָּה גְּדֻלַּת חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹתֵר (שָׁם אוֹת ט"ו):

קִיָּא אֵי אֶפְשָׁר לִילָךְ בְּדַרְךְ צְדָקָה וְחֶסֶד חָנּוּם לְבַד כִּי אִם כֵּן לֹא יַעֲשֶׂה כָּלֹם חַם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, יַעֲשֶׂה מַה שְּׁלְבּוֹ חָפִץ חַם וְשָׁלוֹם, וְיִסְמֹךְ עַל חֲסֵדֵי ה' וְאֵין זֶה דַּרְךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲבָל גַּם לִילָךְ בְּדַרְךְ מִשְׁפָּט לְבַד גַּם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר, כִּי אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם עַל-פִּי מִדַּת הַדִּין לְבַד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, וְכְמוֹ שֶׁרוֹאִין בְּחוּשׁ שֶׁהַרְבֵּה נִפְלוּ וְנִתְרַחֲקוּ עַל-יַדֵּי רַבּוּי הַמִּשְׁפָּט וְהַדִּין יוֹתֵר מִדֵּי שֶׁהַחֲמִירוֹ עַל עֲצָמָן הַרְבֵּה עַד שֶׁאָמְרוּ בְּלִבָּם שֶׁאִפֹּס תִּקְוֹתֶם חַם וְשָׁלוֹם, לְפִי רַבּוּי עֲוֹנוֹתֵיהֶם וְקִלְקוּלֵיהֶם וּפְגַמֵּיהֶם הָעֲצוּמִים. וְאִם כִּי אֶמֶת שֶׁפָּגְמוּ וְקִלְקְלוּ הַרְבֵּה, אֶפְשָׁר לְפִי-כֵן צָרִיכִין לְבַטֵּחַ בְּחֲסֵדֵי הַשֵּׁם וְרַחֲמָיו, שֶׁאֵינָם כָּלִים לְעוֹלָם שֶׁעַדִּין עַדִּין יֵשׁ תִּקּוּהַ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה כָּל יְמֵי חַיָּיו אֶפְלוּ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי חֲסֵדֵי הַשֵּׁם לֹא תִמְנּוּ וְכוּ':

וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, אֵל תִּצְדַּק הַרְבֵּה וְאֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה, וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, אִם רָשַׁעְתָּ מְעַט אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה, וְאֶפְלוּ אִם כָּבֵר הִרְשִׁיעַ הַרְבֵּה חַם וְשָׁלוֹם, אֶפְשָׁר לְפִי-כֵן לֹא יוֹסִיף וְיִרְשִׁיעַ עוֹד הַרְבֵּה בְּיוֹתֵר, וְכֹל מַה שֶׁמִּמְעַט קָצַת מִלְּהִרְשִׁיעַ בְּיָדָיו הוּא טוֹבָתוֹ לְנֶצַח, וְגַם עַל-יַדֵּי-זֶה יוֹכֵל לְזַכּוֹת בַּסּוּף לְשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת, כִּי אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבֶּה מִמִּדַּת פְּרָעָנוֹת. וְמַה כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם אוֹ עוֹבֵר עַבְרָה חַם וְשָׁלוֹם, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִשְׁגִּיחַ וּמְסַתְּכֵל עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, כְּמוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרע"ו ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צדקו מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" ✧
✧ "זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

שְׁפָתוֹב: אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ וְכִתִּיב, מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הַשְּׁגִיחַ וְכוּ' הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם, מִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן
בְּמִדָּה טוֹבָה שְׁבוּדָאֵי אֵין שׁוּם תְּנוּעָה טוֹבָה נְאֻבְדַּת לְעוֹלָם:

וְעַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְסַמֵּךְ רַק עַל הַחֶסֶד חָנּוּם וַיִּפְרַק עַל לְגַמְרֵי חַם
וְשָׁלוֹם, זֶה בְּחִינַת קְלִפַּת יִשְׁמַעְיָאל שִׁיְצָא מֵאַבְרָהָם שְׁהִיתָה עֵקֶר
מִדָּתוֹ חֶסֶד וְצִדְקָה. וְכֵן לְהַפְּךְ, מִי שֶׁנּוֹפֵל מִחֲמַת רַבּוּי הַמְּשַׁפֵּט
וְהַדִּין וְהַחֲמָרוֹת יִתְרוֹת וְהַמָּרוֹת שְׁחָרוֹת שְׁמִכְבִּיד עַל עֲצָמוֹ, זֶה
בְּחִינַת קְלִפַּת עֵשׂוֹ שִׁיְצָא מִיְצָחַק שְׁמִדָּתוֹ דִּין וּמְשַׁפֵּט, וְעַל כֵּן שָׁאֵל
אֶת אָבִיו הַאִיךְ מְעֵשְׂרִין תְּבִין וּמְלַח, חֲמָרוֹת יִתְרוֹת הַנְּ"ל, כִּי
חֲמָרוֹת יִתְרוֹת הֵם גַּם כֵּן פְּגָם גָּדוֹל לְפַעֲמִים וְכַמְבֹּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.
וְעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא כְּשֶׁנִּכְלָל מְשַׁפֵּט וְצִדְקָה בְּיַחַד שְׁזֵה בְּחִינַת
יַעֲקֹב בְּחִינַת מְשַׁפֵּט וְצִדְקָה בְּיַעֲקֹב וְכוּ' וְעַל כֵּן הִיתָה מְטָתוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב שְׁלֵמָה וְעֵין פְּנִים (שָׁם אוֹת ל"ח ל"ט):

קִיב עֵינֶיךָ הַתְּחִילוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם עַל־יְדֵי שִׁידַע הָאָדָם הַיָּטִב, כִּי
אֵין לוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הָעֵת וְהַרְגַע שֶׁהוּא עוֹמֵד בָּהּ עֹכְשׁוֹ וְלֹא יַחֲשֹׁב
כִּלְל מְשַׁעָה לְחֻבְרָתָהּ, [עֵין יִרְאָה וְכוּ' אוֹת קל"ה קל"ו קל"ז]:

קִיב כָּל זְמַן שֶׁאֵין הָאָדָם מִיֵּאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ מְלַחֲפֵשׁ אַחֵר אֲבִדוֹתָיו
הַרְבִּים בְּרִצּוֹנוֹת וְכַסּוּפִין טוֹבִים וְגַעְגּוּעִים חֲזָקִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
אֲזִי יֵשׁ לוֹ תִקְוָה עֲדִין שִׁיַּחְזִירוּ לוֹ אֲבִדוֹתָיו בְּשְׁלֵמוֹת, [עֵין רִצּוֹן אוֹת
ל"ח]:

קִיד אָסוּר לִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ חַם וְשָׁלוֹם, אַף אִם תָּעָה כְּשֶׁהָ אֹבֵד, כִּי אֵין
שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כִּלְל בְּבְחִינַת וְאַצִּיעָה שְׁאוּל הַנֶּךְ, וְזֶה עֵקֶר
הַתְּשׁוּבָה כַּמְבֹּאֵר בְּפָנִים, וְזֶה בְּחִינַת מְצוֹת הַשְּׁבִית אֲבִדָה קִדָּם
יֵאוּשׁ דִּיקָא (הַלְכוֹת אֲבִדָה וּמְצִיאָה הַלְכָה ב' אוֹת ב'):

קִטוֹ צָרִיךְ הָאָדָם לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד

מִכָּל מַה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. כִּי יֵשׁ מִי שְׁמִטָּעָה אֶת
עֲצָמוֹ, שְׂאִינֹו יָכוֹל לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִחַמַּת רַבּוּי הַיְסוּרִין
וְהַתְּלָאוֹת וְדַחְקוֹת הַפְּרָנְסָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו. וְאִם יִסְתַּכֵּל בְּעֵינֵי הָאֲמִתּוֹת
יִרְאֶה, שְׁכָל הַיְסוּרִים הָעוֹבְרִים עָלָיו הֵם בְּחֶסֶד גָּדוֹל וְלֹא בָּאוּ עָלָיו
לְרַחֵק אוֹתוֹ עַל־יְדֵי־זֶה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא,
לְקָרֵב אוֹתוֹ בְּיֹתֵר וּלְעוֹרְרוֹ בְּתִשׁוּבָה וְלַפְדּוּתוֹ עַל־יְדֵי־זֶה מֵעַנְשֵׁים
קָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמַדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם וְלִזְכוֹת לְעוֹלָם הַבָּא.
וּבַפְּרָט שְׁבַתוֹךְ הַצָּרָה וְהַיְסוּרִים בְּעֲצָמֶן יָכוֹלִין לְמַצֵּא בְּהֵם
הַרְחָבוֹת גָּדוֹלוֹת, בְּחִינַת בְּצָר הַרְחִבְתָּ לִי, וְכַמְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר:
וְכֵן יֵשׁ מִי שְׁמִטָּעָה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינֹו יָכוֹל לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
מִחַמַּת עֲצָם רַבּוּי פְּגָמָיו שֶׁנִּתְרַחַק עַל יְדָם מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
וְכָבֵד מְבֹאֵר בְּדַבְּרֵינוּ הַרְבֵּה שְׂאֵסוֹר לְאָדָם לִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם,
כִּי אֲפִלּוֹ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֵדִין יָכוֹל לְחַטֵּף תּוֹרָה
וּמִצְווֹת וְלִזְכוֹת לְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא. וְצָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
מְאֹד בְּהַנְקָדוֹת טוֹבוֹת שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ עֵדִין וַיֵּדַע וַיֵּאֱמִין, כִּי עֵדִין
יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמִתּוֹ. וְאִם יֹאמֶר הָאֲמִתּוֹת
שֶׁהַיְסוּרִים בְּחֶסְדִים גָּדוֹלִים וְגַם יֵשׁ בִּי נְקָדוֹת טוֹבוֹת עֵדִין, אֵךְ
אֶף־עַל־פִּי־כֵן מָה אֶעֱשֶׂה שְׂרַבּוּי הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים גָּבְרוּ עָלַי כָּל
כֹּף, עַד שֶׁקָּשָׁה לִי לְסַבֵּל גַּם מְעַט הַיְסוּרִים וְכֵן עֲצָם הַקְּטָנוֹת
וְחַלִּישַׁת הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּלִבִּי מִרַבּוּי פְּגָמָי וְקְלוּלִי. אֶף־עַל־פִּי־כֵן
עַל־יְדֵי שְׂיַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ וַיִּסְתַּכֵּל עַל הַחֶסְדִים וְהַתְּרַחְבוֹת וְכֵן עַל
הַנְּקָדוֹת טוֹבוֹת עַל־יְדֵי־זֶה יוּכַל עַל כָּל פְּנִים לְחַזֵּק לְבָבוֹ לְשַׁפֵּךְ
שִׂיחוֹ וְתַפְּלָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים הַרְבֵּה, עַד
שִׂיזְשִׁיעוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּצִיל אוֹתוֹ מִכָּל הַיְסוּרִים וַיִּמְחַל
לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו וַיִּזְכְּהוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה (הַלְכוֹת פְּרִיקָה וַיִּטְעִינָה הַלְכָה

ד' אות י"ג):

קטז צָרִיךְ כָּל אֶחָד אֲפִלוּ אִם נָפַל וְנִתְרַחַק כְּמוֹ שֶׁהוּא, אַף־עַל־פִּי־כֵן
 צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר לְחַטָּף אִיזָה טוֹב בְּכָל עֵת וְלִלְמַד עַל כָּל פְּנִים מְעַט
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם אִיזָה הִלְכוֹת מֵהִלְכוֹת הַתּוֹרָה, וְלִהְיוֹת אֲזוּנוֹ הַיָּטִב
 לְשִׁמְעַ וְלִדְבֹק עֲצֻמוֹ בְּקוֹל הַשֵּׁם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַקּוֹרָא בְּלֵב הָאָדָם
 בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת שִׁישׁוּב אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִטּוֹת
 אֲזוּנוֹ וְלִבּוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַשֵּׁם שֶׁעַל כָּל פְּנִים יִהְיוּ לוֹ רְצוֹנוֹת חֲזָקִים
 וְכַסּוּפִין גְּדוֹלִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁזָּה יָקָר מְאֹד. וְהַעֲקָר לְשִׁמְחָ בְּכָל
 עֵז וּלְבִרְךְ וּלְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת עַל הַחֶסֶד
 הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ
 אֶת תּוֹרָתוֹ חֻמְדָּה גְּנוּזָה אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְכוּ' וְזֶה עֲקָר בְּרַכַּת
 הַתּוֹרָה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִזְהַר בָּהּ מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוּרֵנָם לְבְרָכָה, הֵינּוּ לְהוֹדוֹת וּלְבִרְךְ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת עַל
 מְעַט דְּמְעַט הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בּוֹ עֲדִין מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
 וְעֲקָר כָּל הַחֲרָבִין וְגָלוֹת יִשְׂרָאֵל הָיָה רַק בְּשִׁבִיל זֶה, שֶׁלֹּא קִיָּמוּ בְּכָל
 הַנִּ"ל, שִׁזָּה בְּחִינַת עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ וְכוּ' עַל עֲזוּבָם אֶת תּוֹרָתִי,
 הֵינּוּ שֶׁעֲזוּבוּהָ לְגַמְרֵי וְלֹא נִזְהָרוּ לְחַטָּף עַל כָּל פְּנִים מְעַט לְמוֹד
 הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְזֶה וְלֹא שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי, הֵינּוּ שֶׁלֹּא הִטּוּ אֶת אֲזָנָם
 לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַשֵּׁם הַקּוֹרָא בְּלִבָּם בְּכָל עֵת. וְעֲקָר וְלֹא הִלְכוּ בָּהּ
 וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבְרָכָה, שֶׁלֹּא בִּרְכוּ בַּתּוֹרָה תְּחִלָּה, הֵינּוּ
 כַּנִּ"ל, וְזֶהוּ וְלֹא הִלְכוּ בָּהּ דִּיקָא, כִּי זֶה הַלּוּךְ וְדָרְךְ נִפְלָא מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב עֲצֻמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מִיָּנִי נְפִילוֹת וִירִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
 עַל־יְדֵי בְּחִינַת בְּרַכַּת הַתּוֹרָה, הֵינּוּ לְבִרְךְ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת
 עַל נְעִימַת חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ שֶׁזָּכִינוּ לְתּוֹרָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת. וְאֵיךְ
 שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא אַף־עַל־פִּי־כֵן אָנוּ זוֹכִין בְּכָל יוֹם לְחַטָּף אִיזָה

ניצוצות ונקודות טובות מהתורה הקדושה. ובזה יש לנו לשמח
 נפשנו מאד ולחזק לבבנו בהשם יתברך, ואם היו הולכים גם אז
 בדרך זה לא היו באים לידי נפילות כאלו, רחמנא לצלן, שהיה
 בבית ראשון גלוי עריות ועבודה זרה וכו', כמו שאמרו רבותינו
 זכרונם לברכה, ולא היו להם צרות כאלה וגליות וכו'. ועתה כל
 תקותנו לשוב לארצנו ולבית מקדשנו הוא רק על-ידי-זה, כי לית
 מלתא דא תליא אלא בתיובתא, ועקר התשובה הוא רק על-ידי-
 זה (שם אות ל"ה):

קיו יש סודות כאלו שעל ידיהם יכולין להתקרב לה' יתברך אפלו
 הרחוקים ביותר וזה בחינת הסודות שמגלין הצדיקים הגדולים
 בסוד ובלחש והכל רק בשביל תקון העולם, כדי שיתקרבו כל
 הרחוקים לעבודתו יתברך. ומה שאומרים דברים אלו בסוד
 ובלחש הוא סוד מה שאומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 בחשאי ובלחש דיקא. ומי שמאמין באמת בסוד ה' אשר ליראיו,
 יש לו תקוה תמיד לצאת מרשת זו טמנו לו, וזה בחינת: סוד ה'
 ליראיו וכו' עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי (הלכות
 הפקר ונכסי הגר הלכה ד' אות כ"ב):

קיח מבאר בכונות, שבפסח וספירה מכרחין לקבל המחין שלא
 בסדר, דהינו שמקבלין המחין דגדלות קדם המחין דקטנות, ועין
 שם בענין השנויים הנפלאים שיש בימים האלו מיום אל יום
 בענין המשכת המחין הנ"ל. ומבאר שם שמה שמכרחין לקבל
 המחין אז שלא בסדר הוא מחמת גדל אחיזת הסטרא אחרא
 שהוא זהמת מצרים שנאחזת אז בהם עדין, שמחמת זה התכרח
 לקבל המחין שלא בסדר. והנה אף-על-פי ששם מבאר, שאין
 מקבלין המחין שלא בסדר רק בימים הללו מחמת הנ"ל. אבל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרפ"ג
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תמיד מקבלין המחין בסדר. אף-על-פי-כן ממילא מובן שכל זה לענין המשכת המחין בכלל שנעשה על-ידי העבודה של כלל ישראל, אבל בפרטיות כל זמן שהאדם אינו נקי מעוונותיו וצריך לשוב בתשובה שזה בחינת יציאת מצרים בפרטיות, אזי הוא צריך גם בשאר ימות השנה לקבל המחין שלא בסדר כפי בחינת יציאתו ממצרים, דהינו מזהמת עוונותיו וכלל כל המשכת המחין והחכמה והשכל הוא לדעת ולהכיר אותו יתברך ולהתקרב אליו שזה עקר התכלית. ובכל יום ויום יש חכמה ושכל מיוחד שזה עקר הטוב שבכל יום והוא עקר אור היום והשמש שמאיר בכל יום, רק כל יומא אית לה גדר מלבר דלא יעול כל בר נש להאי טוב, כגון חשוכא דבסיא לנהורא כמבאר בזוהר הקדוש, שזה בחינת קלפה הקודמת לפרי, שזה בחינת כלל כל הסבות והמאצעות שעוברין על כל אדם בכל יום, והתפשטות והשתתחות הבלבולים שמתגברין על האדם בכל יום, עד שבכל פעם נדמה לו, שבזה היום אי אפשר לו לעבד את השם יתברך ורוצה לדחות את עצמו מיום אל יום בעבודת השם, וזה אסור גדול, כי צריך להתגבר ולהשתדל בכל יום ויום לשבר הגדרים והמניעות שמתגברין עליו ולמצא הטוב שבזה היום דיקא ולהמשיך המחין והשכל המיוחד לזה היום דיקא, ולהכיר אותו יתברך על-ידי-זה כפי בחינת אותו היום דיקא כמבאר כל זה בפנים באריכות (עין יראה אות קמ"ג פסח וספירה אות קנ"ז קנ"ח):

והנה כפי המשכת המחין שצריך לקבל בכל יום בפרטיות כמו כן זה לעמת זה מתגברין ומשתתחין כנגדו בחינת הגדרים והמסכים והמניעות שיש על הטוב שבכל יום ויום, כי כפי השנויים הגדולים שיש בין המחין הקדושים, כמו כן יש שנויים רבים לאין מספר

בְּעֵינַי הַגְּדָרִים וְהַמַּחְצוֹת שֵׁישׁ עַל כָּל יוֹם וְיוֹם, וּמִזֶּה נִמְשָׁכִין כָּל מֵינֵי הַדְּחִיּוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁבָּאִין עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם. וְעַל כֵּן אֵל יִפְּלֵ לֵב הָאָדָם עָלָיו אִם רוּאָה, שֶׁבִּימֵי הַקּוֹדְמִים הִתְפַּלֵּל קִצַּת בְּכוּנָה וְהָיָה לוֹ אֵיזָה נִיחָא קִצַּת מִן הַבְּלוּלִים וְכוּ' וְעַכְשָׁו מִתְגַּבְּרִין עָלָיו הַבְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת בְּיוֹתֵר, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ בְּבַחֲיַנַּת הַמְּשַׁכֵּת הַמַּחֲיִין דְּגַדְלוֹת אֲצִלוֹ, שֶׁשֵּׁם אֵין אַחֲיַזַּת הַחִיצוֹנִים שֶׁהֵם הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים כָּל כָּף, וְעַכְשָׁו צָרִיד לְקַבֵּל גַּם בְּחִינַת מַחֲיִין דְּקַטְנוֹת וְלַפְעָמִים הֵם בְּחִינַת קַטְנוֹת דְּקַטְנוֹת, שֶׁשֵּׁם הַסְּטָרָא אַחֲרָא נֶאֱחָזֶת בְּיוֹתֵר וְעַל כֵּן נִדְמָה לוֹ שֶׁקִּשָּׁה לְעַמֵּד כְּנֶגֶד הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שֶׁבִּזְמַן הַיּוֹם. אֲבָל בְּאַמַּת צָרִיד לְהֶאֱמִין, שֶׁבּוֹדָאֵי גַּם בְּזֶה הַיּוֹם יֵשׁ בּוֹ טוֹב, רַק שֶׁצָּרִיכִין לְשַׁבֵּר הַגְּדָר שֶׁכָּפִי אוֹתוֹ הַיּוֹם כִּדֵּי לְזַכּוֹת לְזֶה הַטוֹב שֶׁבִּזְמַן הַיּוֹם דִּיקָא כַּנֵּ"ל:

וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִי אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְאִם לַפְעָמִים מִשְׁתַּטְּחִים כְּנֶגְדּוֹ מְאֹד עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׂוֹם אֶפְן לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי, אַף־עַל־פִּי־כֵן צָרִיד לֵידַע וּלְהֶאֱמִין, שֶׁגַּם הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם וְהוּא מְנוּי וְסִפּוֹר בִּימֵי חַיָּיו, וְעַל כֵּן אִם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׂוֹם אֶפְן לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת בּוֹ עֲבוּדָה אַחֲרֵת, לֹא־מֵרָא שֶׁאֵר תְּחַנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּכוּנָה וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ אוֹ לְלַמֵּד יוֹתֵר אוֹ לְעַסֵּק בְּמַצּוֹת וּגְמִילוֹת חֲסָדִים. כִּי רָצָה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמַצּוֹת, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְהַחֲיִיתָ עֲצָמֵנוּ בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מֵינֵי לְמוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְכַמָּה מֵינֵי מַצּוֹת וְכוּ'. וְהַעֲקָר שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל שֶׁלֹּא יִטְעֶה חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה כָּטוֹל וְהוֹלֵךְ, כִּי צָרִיד לְחַשֵּׁב בְּכָל יוֹם שֶׁאֵין לוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם לְבַד בְּבַחֲיַנַּת הַיּוֹם אִם

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹד

ה' תרפ"ב - זמננו מזהרנו את דברי "צדק צדק" מקורה שד"ר מצהר מצהר רבנו יהיה תיקון רבנו -
ה' תרפ"ב - זמננו מזהרנו את דברי "צדק צדק" מקורה שד"ר מצהר מצהר רבנו יהיה תיקון רבנו -

בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ (הַלְכוֹת פְּקֻדוֹן ד' אֹת ה' ו' ז' ח):

קִיט אֶף-עַל-פִּי שְׁצָרִיד הָאָדָם לְהִזְדַּרְזוֹ בְּעַבֹדְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִפְרַע
חֹבֶת כָּל יוֹם וְיוֹם בְּזִמְנֵנו דִּיקָא בְּעַבֹדְת הַשֵּׁם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיד
גַּם-כֵּן לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לְהִמָּתִין וְלִצְפוֹת לִישׁוּעַת הַשֵּׁם אֶף-עַל-פִּי
שֶׁהוּא רוֹאֵה, שְׁעֵדִין הוּא רְחוֹק לְגַמְרֵי מְעַבֹדְת הַשֵּׁם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
לֹא יִרְפָּה יָדָיו חֵם וְשָׁלוֹם, מְלַחֲחִיל וְלְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם תָּמִיד
וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִזְכָּה לְשִׁלְמוֹת יִשׁוּעַתוֹ; וְעֵין כָּל זֶה יִרְאֶה אֹת קמ"ה
פֶּסַח וּכְפִירָה אֹת ק"ס:

קכ עֲנִין מֵה שְׁעָקָר שְׁלֵמוֹת אֲמוֹנַת חֲכָמִים הוּא לְהִתְחַזֵּק כָּל כָּךְ
עַד שִׁיֵּאֱמִין גַּם בְּעֶצְמוֹ כִּי בְּגִדְל כַּח צְדָקָתָם שֶׁל הַצְּדִיקִי אֲמֵת יַעֲלוּ
גַּם אֹתוֹ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְלִיעַת עֵתָה גַּם הַהִתְקַרְבוֹת בְּעֶצְמוֹ
שְׁמַתְקָרָב אֲלֵיהֶם וּמֵאֱמִין בָּהֶם הוּא טוֹב וְיָקָר מְאֹד. וְעַקֵּר הָאֲמוֹנָה
הוּא בְּמַה שֶׁאֵין מְבִינִים בְּשִׁכָּל כִּידוּעַ, וְכִמוֹ כֵּן גַּם בְּעֲנִין זֶה
אֶף-עַל-פִּי שֶׁלְּפִי שִׁכְלוֹ וִידִיעַתוֹ הוּא רְחוֹק עֲדִין מְאֹד מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיד לְהִאֱמִין בְּאֲמוֹנָה כִּי בּוֹדָאי גַּם מְעַט
נְקֻדוֹתָיו הַטּוֹבִים יִקָּרִים מְאֹד בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעֵין אֲמוֹנָה אֹת
קכ"ו:

קכא עֲנִין מֵה שֶׁאֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַמְצֵם
עֶצְמוֹ מֵאִין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית וּמְרַמֵּז לְהָאָדָם רְמִזִּים לְהִתְקַרְב
לְעַבֹדְתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל אָדָם, כְּפִי הָרְאוּי לוֹ עֲכָשׁוּ בְּמִקוֹמוֹ וְשִׁעַתוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִין לְזַכֵּר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל
זְמַן וּבְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם [עֵין יִרְאֶה וְכו' אֹת קכ"ז]:

קכב עֲנִין מֵה שֶׁעַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל מְקַשְּׂרִין בּוֹ
יִתְבָּרַךְ תָּמִיד וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא יוֹרֶדֶת אֲפָלוֹ בְּעַמְקֵי תְהוֹם
לְעוֹרָר אֲפָלוֹ אֶת הַפְּחוֹת שֶׁבְּפְחוֹתֵים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי עֶסֶק

הַתּוֹרָה יְכוּלִין הַכֹּל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֲפֵלוּ אֵלֹהֵי שְׂכָרָר נִשְׁקָעוּ
בְּתוֹךְ סִטְרָא דְּמוֹתָא חַס וְשָׁלוֹם, וְדַבְּרֵי תוֹרָה אֵינָם מְקַבְּלִים טְמֵאָה
לְעוֹלָם, רַק אֲדַרְבָּא, מֵעַלְיָן אֶת הָאָדָם מִטְמֵאָה לְטַהָרָה [עֵינֵי תוֹרָה
אֵת ק"ב]: